

Postanowienie Sądu z dnia 18 stycznia 2017 r. – Banco Popular Español/EUIPO EUIPO – Pledgeling (p)

(Sprawa T-407/16) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie zgłoszenia do rejestracji — Umorzenie postępowania)

(2017/C 161/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Banco Popular Español, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Pledgeling LLC (Houston, Teksas, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 kwietnia 2016 r. (sprawa R 1693/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Banco Popular Español, SA a Pledgeling LLC.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Banco Popular Español, SA zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2017 r. – RW/Komisja

(Sprawa T-170/17)

(2017/C 161/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RW (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi et T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 marca 2017 r., mocą której skarżący został z urzędu przeniesiony na emeryturę z dniem 1 czerwca 2017 r.;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego naruszenia art. 47 i 52 regulaminu pracowniczego, ponieważ w chwili wydania zaskarżonej decyzji strona skarżąca nie osiągnęła jeszcze wieku przeniesienia na emeryturę z urzędu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zakresu stosowania art. 42c regulaminu pracowniczego, ponieważ strona pozwana uznała, że przepis ten znajdował zastosowanie wobec urzędników, którzy choć osiągnęli wiek emerytalny (czyli mogą ubiegać się o przejście na emeryturę bez obniżenia uprawnień emerytalnych), nie osiągnęli jednak jeszcze wieku, w którym organ powołujący jest zobowiązany przenieść ich na emeryturę z urzędu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ strona pozwana nie udzieliła żadnej wystarczającej wskazówki pozwalającej stronie skarżącej czy Sądowi na dokonanie kontroli zasadności twierdzenia, że przeprowadziła pogłębioną analizę potrzeb innych służb Komisji, po zakończeniu której doszła do wniosku, że niemożliwe było znalezienie nowego stanowiska pracy dla strony skarżącej w jednej z tych służb, które to stanowisko odpowiadałoby obecnym umiejętnościom strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2017 r. – TestBioTech/Komisja

(Sprawa T-173/17)

(2017/C 161/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TestBioTech eV (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: K. Smith, QC, oraz J. Stevenson, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 stycznia 2017 r., w której oddalono wniosek strony skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej decyzji wykonawczych Komisji (UE) 2016/1215⁽¹⁾, (UE) 2016/1216⁽²⁾ oraz (UE) 2016/1217⁽³⁾ z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalających na wprowadzenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003⁽⁴⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie genetycznie modyfikowanej żywności i pasz”) zmodyfikowanych genetycznie nasion soi odpowiednio FG 72, MON 87708 x MON 89788 oraz MON 87705 x MON 89788;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo jeden zarzut dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze zobowiązań nałożonych na nią na mocy rozporządzenia w sprawie genetycznie modyfikowanej żywności i pasz, w szczególności w art. 14 i 16 tego rozporządzenia, gdyż nie przeprowadziła pełnych i odpowiednich ocen bezpieczeństwa przed zatwierdzeniem do wprowadzeniem do obrotu albo nie zapewniła skutecznego monitorowania po owym zatwierdzeniu.

Komisja błędnie oparła się na prawie UE właściwym w zakresie kontroli pestycydów, gdyż prawo to nie normuje konkretnie organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1215 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję FG72 (MST-FGØ72-2), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2016 L 199, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1216 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4580) (Dz.U. 2016 L 199, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1217 z dnia 22 lipca 2016 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2016 L 199, s. 28)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. 2003 L 268, s. 1).
